

Repertoriumnummer 2020/
Datum van uitspraak 2 oktober 2020
Rolnummer 2020/AH/13

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof Antwerpen
Afdeling Hasselt

Kamer 8

Arrest

1. **Mevr. X1**, aanwezig ter zitting en met als raadsman Me Ad., advocaat;

tegen:

1. **Me Md.**, advocaat, schuldbemiddelaar, aanwezig ter zitting ;

en 53 andere schuldeisers ;

mede inzake:

de h. X2;

Het hoger beroep is gericht tegen het vonnis van 13 december 2019 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren.

Het arbeidshof past de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken toe.

1. FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

De h. X2 en dienden op 17 oktober 2016 op de griffie van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, een verzoek in tot het bekomen van een collectieve schuldenregeling. Op 18 november 2016 werd een aanvullend verzoek ingediend.

Bij beschikking van 7 december 2016 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, werd het verzoek toelaatbaar verklaard en werd Me Md. aangesteld als schuldbemiddelaar.

Bij beschikking van 21 maart 2018 verleende de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, machtiging aan de schuldbemiddelaar om vanuit de reserve op de rubriekrekening een bedrag van 1.328,08 euro (650 euro reeds betaald en 678,08 euro resterend saldo) aan te wenden voor de rechtstreekse betaling van 2 aanslagen verkeersbelasting.

Bij beschikking van 17 januari 2019 verleende de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, machtiging om te mogen overgaan tot onderhandse verkoop van het onroerend goed waarvan de h. X2 voor 1/10de naakte eigenaar was.

Vervolgens werd de zaak op de zitting van 1 februari 2019 vastgesteld naar aanleiding van een schrijven van de schuldbemiddelaar waarin zij meedeelde dat Mevr. X1 niet aan het werk was en slechts een minimum aan werkloosheidsuitkeringen ontving, en ook dat de h. X2 een rugoperatie had ondergaan, waardoor hij revaliderende was en niet aan het werk kon, maar wel recht had op uitkeringen.

Er werden bovendien nieuwe boedelschulden gemaakt.

De zaak werd in voortzetting gesteld op de zitting van 3 mei 2019 alwaar de zaak naar de rol verzonden werd.

Op 26 februari 2019 legde de schuldbemiddelaar een verzoek neer bij de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, teneinde machtiging te bekomen om een bedrag van 15.000 euro uit de beschikbare reserve te mogen aanwenden voor een pro rata aanzuivering van de boedelschulden t.b.v. 20.998,05 euro.

Bij beschikking van 6 maart 2019 wees de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, dit verzoek af.

Bij brief van 15 oktober 2019 legde de raadsman van Mevr. X1 bij de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, een verzoek tot afstand van de collectieve schuldenregeling neer, gebaseerd op de volgende argumenten:

- de feitelijke scheiding tussen de h. X2 en Mevr. X1;
- de woonplaats van Mevr. X1 in het arrondissement Leuven;

- de schulden die opgenomen zijn in de collectieve schuldenregeling zijn voornamelijk eigen aan de h. X2;
- maandelijks wordt er vanuit de rubriekrekening 700 euro aan huur betaald voor de h. X2, terwijl dit maar 500 euro bedraagt voor Mevr. X1;
- Mevr. X1 is tewerkgesteld, terwijl de h. X2 werkloos is;
- Mevr. X1 probeert de schulden die voortvloeien uit de echtscheiding af te betalen;
- Mevr. X1 zou een nieuwe aanvraag tot collectieve schuldenregeling willen indienen bij de arbeidsrechtbank Leuven.

Bij vonnis van 13 december 2019 verklaarde de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, voormeld verzoek van Mevr. X1 tot afstand van haar collectieve schuldenregeling ongegrond.

Tegen dit vonnis gaat Mevr. X1 in hoger beroep bij verzoekschrift, ontvangen ter griffie van dit arbeidshof op 13 januari 2020.

2. EISEN IN HOGER BEROEP

De vordering van Mevr. X1 strekt ertoe:

*“De vordering namens Mevr. X1 ontvankelijk en gegrond te verklaren.
Vooreest, het vonnis van de Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren dd. 13 december 2019 te vernietigen en opnieuw recht te spreken.
Dienvolgens, te zeggen voor recht dat de procedure van de collectieve schuldenregeling t.a.v. Mevr. X1 een einde heeft genomen door de afstand namens haar.
Kosten als naar recht.”*

3. ONTVANKELIJKHEID

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

4. TEN GRONDE

In een brief van 15 oktober 2019 uit Mevr. X1, die sedert 7 december 2016 in collectieve schuldenregeling zit en voordien ook al de gunst van een collectieve schuldenregeling had bekomen die echter herroepen werd bij vonnis van 26 april 2013, haar wil om huidige collectieve schuldenregeling onmiddellijk stop te zetten.

Zij geeft in dat schrijven aan de collectieve schuldenregeling te willen beëindigen om o.m. in Leuven een nieuwe procedure aan te vragen. Door deze procedure te beëindigen en een nieuwe procedure te starten, zou er immers een oplossing kunnen komen voor de huidige boedelschulden.

Artikel 1675/15, §1/1 Ger.W.

Artikel 1675/15, § 1/1 Ger.W., dat in werking is getreden op 1 september 2013, bepaalt: *“Het einde van de minnelijke of de gerechtelijke aanzuiveringsregeling kan worden uitgesproken door de rechter aan wie de zaak op verzoek van de schuldenaar opnieuw wordt voorgelegd, door een eenvoudige schriftelijke verklaring die wordt neergelegd ter griffie of verzonden aan de griffie.”*

Op grond van deze bepaling kan een schuldenaar dus zelf om de beëindiging van de regeling verzoeken.

In de voorbereidende werken wordt de invoering van deze bepaling gemotiveerd door te stellen dat regelingen hierdoor zouden kunnen worden beëindigd in de gevallen waarin de schuldenaar zelf meent dat de regeling geen zin meer heeft. Weliswaar behoudt de rechter een beoordelingsbevoegdheid (Verslag van de commissie Justitie bij het wetsvoorstel houdende diverse bepalingen inzake werklastvermindering en informatiseringsvoortgang binnen Justitie, *Parl. St. Kamer*, 2012-13, 53-1804/016, 81)

De arbeidsgerechten dienen dan ook na te gaan of de gevraagde stopzetting van de collectieve schuldenregeling kan worden toegestaan.

Uit de motivering die Mevr. X1 geeft om de collectieve schuldenregeling stop te zetten, blijkt dat ze die procedure eigenlijk niet willen beëindigen. Zij wil gewoon een nieuwe procedure starten met een andere schuldbemiddelaar waardoor o.m. haar huidige boedelschulden bij de andere schulden kunnen gevoegd worden.

Het stopzetten van de huidige procedure en het starten van een nieuwe procedure zal het actuele probleem van de reeds bestaande boedelschulden evenwel niet oplossen. Deze blijven immers vooral gemeenschappelijke schulden die door haar en de h. X2 moeten aangezuiverd worden.

Daarenboven zijn er efficiëntere manieren om tegemoet te komen aan de andere aangevoerde redenen (echtscheiding, verhuis naar ..., gemeenschappelijke en eigen schulden, geen gelijklopende inkomsten, onevenredige verdeling van de gelden, verschillende woonkost) om deze procedure stop te beëindigen en elders opnieuw in collectieve schuldenregeling te gaan. Immers kan in de aanzuiveringsregeling een uitsplitsing gemaakt worden van de eigen schulden en inkomsten, en van de gemeenschappelijke schulden, én kan er zelfs gedacht worden aan een eventuele aparte aanzuiveringsregeling voor elke schuldenaar, zoals de schuldbemiddelaar overigens zelf voorstelt in haar laatste jaarverslag. Deze laatste is bovendien het beste geplaatst om een regeling uit te werken daar zij van beide (ex)echtgenoten schuldbemiddelaar is sedert december 2017, hun beider situatie goed kent en de aanstelling van een nieuwe schuldbemiddelaar de zaken alleen maar praktisch complexer zou maken.

Trouwens is de afstand (...) niet onoverkomelijk, zodat de verhuis ook geen reden is om de procedure stop te zetten en elders een nieuwe te starten met een andere schuldbemiddelaar.

De eerste rechter stelde dan ook terecht vast dat Mevr. X1 de collectieve schuldenregeling eigenlijk niet wenste te beëindigen. Ze geeft immers zelf uitdrukkelijk aan dat ze die procedure wil heropstarten in een ander arrondissement met een andere schuldbemiddelaar. Daar haar situatie evenwel niet veel zal veranderen (gemeenschappelijke boedelschulden blijven immers gemeenschappelijk en eigen schulden en inkomsten kunnen nu ook al uitgesplitst worden) na het indienen van een nieuwe vraag om toegelaten te worden tot de collectieve schuldenregeling, is het niet nuttig om deze huidige procedure stop te zetten.

De zaak wordt bijgevolg opnieuw verzonden naar de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, voor het verderzetten van de collectieve schuldenregeling waarbij gezocht dient te worden naar oplossingen voor de boedelschulden en eigen schulden. Hierbij zal rekening gehouden worden met de evolutie van de inkomsten van zowel Mevr. X1 als van de h. X2 en met de andere elementen in het dossier.

5. ERELOON EN KOSTEN VAN DE SCHULDBEMIDDELAAR

De ter zitting van het arbeidshof neergelegde staat van ereloon en kosten van de schuldbemiddelaar stemt overeen met de door het koninklijk besluit van 18 december 1998 houdende vaststelling van de regels en barema's tot bepaling van het ereloon, de emolumenten en de kosten van de schuldbemiddelaar opgelegde barema's, en kan worden toegekend.

De door de schuldbemiddelaar opgestelde begroting van ereloon en kosten ter waarde van 768,43 euro dient evenwel verminderd te worden met 80,85 euro ter dekking van telecommunicatie en fotokopiekosten.

Krachtens artikel 4 van voornoemd KB 18 december 1998 mag de schuldbemiddelaar immers enkel een forfait van 107,80 euro per dossier aanrekenen om kosten van telefonie, emails en fotokopies te dekken. Daar dit forfait al werd opgenomen in de kostenstaten neergelegd voor de eerste rechter op 22 november 2019 en toegekend bij vonnis van 13 december 2019 kan dit niet nogmaals toegekend worden.

Er blijft dan ook een staat van ereloon en kosten van de schuldbemiddelaar over die uitvoerbaar wordt verklaard voor een bedrag van 687,58 euro (768,43 euro – 80,85 euro) en ten laste van de schuldenaar wordt gelegd. Stellen vast dat deze bij voorrang wordt uitbetaald conform artikel 1675/19, §1 Ger.W. voor zover er zich nog gelden op de rubriekrekening bevinden.

BESLISSING

Het arbeidshof,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk.

Bevestigt het vonnis van 13 december 2019 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren.

Legt de staat van ereloon en kosten van de schuldbemiddelaar ten laste van de schuldenaar, begroot de staat van ereloon en kosten van de schuldbemiddelaar op 687,58 euro, verklaart de staat uitvoerbaar en zegt voor recht dat deze bevoorrecht is en bij voorrang zal betaald worden van de gelden die de schuldbemiddelaar nog onder zich houdt.

Stelt vast dat aan deze procedure geen gerechtskosten verbonden zijn.

Aldus gewezen door:

..., kamervoorzitter,

en uitgesproken door de voorzitter van de achtste kamer van het arbeidshof Antwerpen, afdeling Hasselt, zitting houdend te Hasselt in openbare terechtzitting van 2 oktober 2020 met bijstand van ..., griffier.